

הזמן אינו מרפא

האמן לי אודי שאם יש בי עוד כוח לשרוד בחיים, אחד הכוחות היותר חזקים הוא פשוט המשפחה הנפלאה שלנו, ידידים, חברים, חבריך, ובעיקר חברי לעבודה המלווים אותי בכל דקה כדי לא להתרחק ממך ולדבר עליך. הכאב הצורב לא עוזב אותי. ובכל זאת, ברגעים אלה אני מנסה להתמודד עם הכאב. קבוצת הורים שכולים והפגישות בינינו נתנו לי כוח לדבר על השכול ועל המוות בלי מחסומים; ואני שואבת כוח מהכתיבה אליך ועליך ומריכוז החומר לספר שימשש לכולנו מצבת-זכרון ונר-תמיד לזכרך, ובעיקר מזכרת חיה לבתך, נועה, מאביה. הדאגה לספר לזכרך לא נתנה לי לברוח לשום מקום, רק להסתכל על דמותך החייכנית והטובה.

אודי חמודי, לא! הזמן אינו מרפא. הוי, הגעגועים! איך אפשר שלא להתגעגע לאודי!

רציתי לקטוף פרח קטן, אך אמא אמרה:
"אסור". הוא מוגן ויש חוקים בכל העולם.
אז אולי אני ילדה קטנה שלא יודעת ולא מבינה,
אבל נראה לי נורא מוזר - שפרחים אסור לקטוף וחיילים מותר.

אמך המתגעגעת